

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I

1953 m.

lapkričio

1

SEKMADIENIS

Nr.130(940)

Kaina 15 kap.

Kolūkiečiai ir kolūkietės! Siekite tolesnio visų šalies kolūkių pakilimo ir klestėjimo! Kovokite už visuomeninio ūkio stiprinimą ir visapusišką išvystymą, už žemdirbystės bendrosios ir prekinės produkcijos padidinimą! Aktyviau įdiekite į kolūkinę gamybą mokslo ir priešakinio patyrimo pasiekimus! Užtikrinkime kolūkių pajamų augimą ir kolūkinės valstietijos gerovės pakilimą!

Jautriai reaguoti į kritiką iš apačios

Didžiulis partijos ir Tarybinės vyriausybės rūpinimasis sparčiu žemės ūkio pakilimu, tolesniu tarybinės liaudies materialinės gerovės augimu randa karštą pritarimą plačiausių darbo žmonių masių tarpe. Visa tarybinė liaudis su nematytu entuziazmu ėmėsi vykdyti didžią programą, kurią išklė TSKP Centro Komiteto rugsėjo Plenumas, o taip pat paskesni TSRS Ministrų Tarybos ir TSKP Centro Komiteto nutarimai.

Siekdami sėkmingai įvykdyti partijos ir vyriausybės iškeltus uždavinius, tarybiniai žmonės visur ieško ir randa neišnaudotus rezervus, ryžtingai demaskuoja trūkumus, trukdančius spartesniam žengimui pirmyn.

Kasdien į redakciją ateina darbo žmonių laišukai iš įvairių rajono kampelių. Rašo kolūkiečiai, darbininkai, tarnautojai, žemės ūkio specialistai, mechanizatoriai. Savo laišukuose jie pasakoja apie pasiektus laimėjimus, iškelia aukštą trūkumus, esančius kolūkiuose, įstaigose, įmonėse. Iš tų laiškų ryškiai matosi tarybinių patriotų noras pašalinti klaidas, trukdančias sėkmingam TSKP CK rugsėjo Plenumo keliamų uždavinių įvykdymui, pasiekti dar spartesnio kolūkių klestėjimo.

Jautrus reagavimas į darbo žmonių kritinius signalus — labai svarbus faktorius šalinant esamus trūkumus, užtikrinant sėkmingą partijos iškeltų uždavinių įvykdymą, įtraukiant mases į visaliaudinį lenktyniavimą už visų vidinių rezervų ir galimybių panaudojimą, už įdiegimą į gamybą naujausių darbo metodų.

Mūsų rajone yra nemaža vadovų, kurie teisingai įvertina kritikos iš apačios reikšmę, imasi visų priemonių iškeltiems trūkumams pašalinti. Operatyviai ir dalykiškai reaguoja į darbo žmonių laiškus liaudies švietimo skyriaus vedėjas drg. Volkovas, rajono žemės ūkio ir paruošų

skyriaus vedėjas drg. Kazlauskas ir kiti.

Tačiau negalima nepažymėti, kad mūsų rajone yra ir tokių įstaigų, įmonių ir kolūkių vadovų, kurie paniekiančiai ir iš aukšto žiūri į darbo žmonių kritinius signalus ir faktiškai stoja į kritikos iš apačios slopinimo kelią.

Prie tokių priskirtinas MTS direktorius drg. Cacūra. Ne kartą spaudoje buvo keliami rimti trūkumai MTS darbe, bet drg. Cacūra neranda reikalo jį tai reaguoti. Jam, matyt, nesvarbu, kad trūkumai neišgyvendinami, kad tai daro didelę žalą rajono kolūkiams. Jam rūpi tik savo „autoriteto“ palaikymas.

Visai abejingi darbo žmonių laiškų atžvilgiu ir rajono pramkombinato direktorius drg. Ivanovas ir partorganizacijos sekretorius drg. Kaurdakovas. Jie dar neatsakė redakcijai į laiškus, nusiųstus birželio—liepos mėnesiais. Nė vieno atsakymo į kritinius signalus redakcija negavo iš „Tarybinio artojo“ kolūkio pirmininko komunisto drg. Guogio. Drg. Guogio nekreipia jokio dėmesio į kolūkiečių kritiką, į jų nurodomus trūkumus, nepalaiko jų iniciatyvos.

Tokia kai kurių įstaigų ir kolūkių vadovų pažiūra į kritiką iš apačios rodo jų žemą politinį lygį, nesugebėjimą būti tikrais tarybiniais darbuotojais, vadovais.

Partinių organizacijų uždavinys — visokeriopai vystyti kritiką iš apačios, kaip vieną svarbiausių priemonių įtraukiant plačias mases į aktyvų dalyvavimą mūsų valstybės valdyme, jautriai reaguoti į kritinius signalus, ryžtingai šalinti iškeltus trūkumus, griežčiausiai kovoti su bet kokiais mėginimais užgniaužti kritiką. Kiekvienas darbo žmogaus kritinis signalas turi surasti atgarsį, kiekvienas jo iškeltas trūkumas turi būti ryžtingai pašalintas. Tai bus laidas sėkmingos kovos už partijos iškeltų uždavinių įvykdymą.

Pas remontininkus

Didžiosios Spalio socialistinei revoliucijos 36-ąsias metines Zarasų MTS remonto dirbtuvės kolektyvas sutinka naujais darbo laimėjimais. Tekintojas I. Pavlovas, apdirbdamas „SCHTZ-NATI“ traktorių cilindrus, išdirbio normas įvykdo 200 procentų. Jis panaudojo vertingą racionalizatorinį įrengimą, pritaikęs prie staklių tam tikrą prietaisą.

Kalviai drg. drg. Sokolovas ir Sinkevičius remonto laikotarpiui ruošia atsargines dalis prikabinamajam inventoriumui. Jau dabar jie padarė 150 noragų ir 120 priešplūgių.

Saltkalvis drg. Vilčinskis įsipareigojo ligi lapkričio 7 dienos pilnai atremontuoti lokomobilį.

I. J a r m u š e v i č i u s

Ryžtingai nugalėti atsilikimą rudens arimo darbuose!

Nesirūpinimo vaisiai

Keistai atrodo M. Melnikaitės vardo kolūkio vadovų ramumas ir nesirūpinimas aplinkybėmis, kad kolūkyje žlugdomi svarbiausieji žemės ūkio darbai. Spalio 31 dienai iš 275 hektarų rudeninio arimo plano, kolūkyje suarta vos 70 hektarų, iš jų tik 12 ha arkliais.

Tačiau šis faktas nė kiek nejaudina kolūkio pirmininko drg. Malakausko. Jis mano, kad dar suspės suarti dirvas, ir todėl nėra reikalo imtis specialių žygių, o galima dirbti neskubant.

Dviejose laukininkystės brigadose arija dirvas tik 4 artojai, nors teisingai paskirstant darbo jėgą kolūkyje būtų galima kasdien arimui panaudoti ne mažiau kaip 12 porų arklių. Tam yra visos reikalingos sąlygos. Kolūkyje yra daugiau kaip 30 darbingų vyrų, yra 52 darbiniai arkliai, reikalingas inventorių ir pakinktai. Bet laukininkystėje dirba tik 15 vyrų, gi kiti dirba mažiau svarbiuose darbo baruose. Pavyzdžiui, 6 darbingi vyrai dirba kolūkyje plemenimis.

Darbo diena brigadose prasideda vėlai. Absoliučiai niekas nekontroliuoja išėjimo į darbą ir jo pabaigos. Neduodami kolūkiečiams darbo

uždaviniai. Kolūkio vadovai negidomi, kuo užimti žmonės.

Žinoma, taip organizuojant darbą nėra ir kalbos apie pilną darbo jėgos ir arklių panaudojimą brigadose.

Neteisingos nuomonės vadovaujant kolūkiui prisilaiko ir pats kolūkio pirmininkas drg. Malakauskas, pareiškdamas, kad nėra reikalo davinėti darbo paskyras, nes kolūkiečiai ir patys žino, kad be rudeninio arimo, kūlimo ir sėklų supylimo kitų darbų kolūkyje nėra.

Idomus pasikalbėjimas seniai įvyko tarp kolūkio pirmininko drg. Malakausko ir vieno iš brigadininkų.

—Drg. Skestavičiaus, ar galite išskirti daugiau kaip dvi poras arklių rudeniui arimui? — tarp kitko paklausė pirmininkas.

— Galima net ir penkias, ir šešias ir daugiau, — atsakė jam tuo pačiu tonu brigadininkas.

Nuostabus toks nerūpestingas dviejų kolūkio vadovų pasikalbėjimas, kai rudeninio arimo planui gresia žlugimas. Jie turėtų žinoti, kad ne tik galima, bet ir būtina nedelsiant permesti visas jėgas į rudeninį arimą, kad išvestų kolūkių iš atsilikimo.

I. D o n s k o j u s

Baigė rudens arimą

Trečioji „Naujo gyvenimo“ kolūkio laukininkystės brigada, vadovaujama drg. V. Skurkos, visiškai užbaigė rudens arimo darbus ir kitos laukininkystės brigados. Iš viso kolūkyje liko nesuarta pagal planą tik 4 ha dirvos. Dabar visas jėgas kolūkiečiai perjungė į juodųjų pūdymų arimą.

Kolūkiečiai ne tik pasirūpino savalaikiu rudens arimo atlikimu; kovodami už aukštą ateinančių metų derlių, jie sudaro aukštos kokybės sėklų fondus, vykdo žiemkenčių priežiūrą. Kolūkyje užbaigti grūdinių kultūrų kūlimo darbai.

Plačiu mastu laukininkystės brigadose išsivystė žiemkenčių papildomo patrešimo darbai. Pirmoje ir trečioje brigadose mineralinėmis trąšomis — superfosfatu ir kalio druska — patrešta 30 ha žiemkenčių plotas.

Laiku ir aukšta kokybe atliktas rudeninis arimas ir juodųjų pūdymų arimas leis kolūkiui sekančiais metais išauginti aukštą derlių.

L. M u r a u s k a s

PRANEŠIMAS

apie rudeninio arimo, grūdinių kultūrų ir linų kūlimo, grūdų ir bulvių sėklų supylimo eigą rajono kolūkiuose 1953 metų spalio mėn. 31 d.

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Suarta proc.	Derliaus kūlimas proc.	Linų kūlimas proc.	Supilta gr. sėklų proc.	Supilta bulvių proc.
1	„Naujas gyvenimas“	97,3	100,0	—	33,3	30,0
2	Kalinino vardo	70,0	38,2	44,4	18,7	82,1
3	Puškinio vardo	68,5	26,5	100,0	12,3	82,5
4	„Lenino atminties“	56,8	36,0	100,0	22,9	50,0
5	„Už taiką“	56,3	52,8	100,0	22,1	30,2
6	Ždanovo vardo	53,8	38,3	80,7	12,5	35,6
7	„Naujas kelias“	50,0	47,8	100,0	48,3	35,0
8	„Garbingas darbas“	47,3	29,4	87,2	—	87,4
9	Stalino vardo	43,1	84,8	50,0	40,9	129,0
10	„Raudonasis Spalis“	40,5	48,4	100,0	25,9	36,8
11	„Spalis“	34,5	35,6	59,8	—	88,2
12	Petro Cvirkos vardo	33,5	53,6	94,8	2,5	—
13	„Bolševikas“	33,3	41,5	86,0	17,6	100,0
14	Julijos Žemaitės vardo	33,1	62,4	83,3	66,0	80,0
15	Mičiurino vardo	31,0	43,7	100,0	13,7	47,8
16	Lysenkos vardo	27,6	82,4	83,3	67,2	64,2
17	„Gegužės Pirmoji“	27,3	37,0	—	45,9	15,3
18	„Ažuolas“	26,8	17,9	61,5	3,4	66,6
19	„Pažanga“	26,6	38,9	100,0	20,2	26,0
20	M. Melnikaitės vardo	25,5	50,8	100,0	—	27,6
21	„Tarybų Lietuva“	25,2	37,0	100,0	5,4	44,4
22	„30 metų komjaunimui“	24,7	45,3	100,0	18,2	43,5
23	„Tarybinis artojas“	24,1	41,6	100,0	7,5	82,0
24	„Jaunoji gvardija“	10,3	43,8	44,4	16,9	84,3
25	Kutuzovo vardo	10,0	20,2	50,0	—	50,0
26	Čapajevio vardo	9,2	21,1	—	46,6	67,7
27	„Pirmūnas“	6,6	92,9	100,0	62,0	69,4

RVK žemės ūkio ir paruošų skyrius

Tarybinė statyba

Atgaivinti nuolatinių komisijų
prie apylinkės Tarybos veiklą

Imbrado apylinkės Taryba silpnai susidoroja su jai keliamais uždaviniais; jos teritorijoje esantieji kolūčiai atsilieka vykdamas ūkines kampanijas, silpnai vystosi jų visuomeninis ūkis. Tarybos nepajėgumas sėkmingai spręsti visus keliamus uždavinius žymia dalimi paaiškinamas blogu nuolatinių komisijų darbu.

Žemės ūkio komisija (pirmininkas drg. K. Stankevičius) neturi sudariusi darbo plano, nė karto nebuvo susirinkusi apsvarstyti vieno ar kito žemės ūkio išvystymo klausimo, neparuošė nė vieno klausimo Tarybos sesijai, nekontroliuoja sesijos priimtų nutarimų vykdymo.

Apylinkės Taryboje šiemet buvo svarstomi svarbūs klausimai, kaip socialinio lenktyniavimo už savalaikį žemės ūkio darbų atlikimą išvystymas, žiemkenčių sėjos bei rudeninio arimo eiga. Nesant reikiamos pagalbos iš žemės ūkio nuolatinių komisijos pusės, klausimai buvo apsvarstyti paviršutiniškai, neiškeliant pagrindinių apylinkės kolūčių atsilikimo priežasčių, esamų galimybių ir rezervų jiems toliau stiprinti. Nepilnai ir neišsamiai apsvarščius klausimą, žinoma, negalėjo būti priimti ir konkretūs nutarimai. Štai š. m. rugpjūčio 25 d. įvykusios apylinkės Tarybos sesijos sprendimo Nr. 14 antrame punkte užrašyta: „Įpareigoti laukininkystės brigadų brigadininkus organizuoti darbą žiemkenčių sėjoje, neatitraukiant prie kitų darbų, ir žiemkenčių sėją užbaigti ne vėliau š. m. IX mėn. 10 d“. Kas norėta pasakyti šiuo nutarimo punktu, taip ir lieka neaišku.

Nepatikrino žemės ūkio komisija ir kolūčių visuome-

ninės gyvulininkystės fermų padėties. O gyvulininkystės klausimas tiek „Pirmūno“, tiek ir „Spalio“ kolūčiuose sprendžiamas nepatenkinamai. „Pirmūno“ kolūkyje neįvykdytas nė vienos gyvulių rūšies išvystymo planas, gyvulių produktyvumas toks žemas, kad gyvulininkystė pajamų kolūčiui visai neduoda.

Negeriau organizuoja savo darbą ir kitos nuolatinių komisijos. Ir jos nė karto neparuošė klausimo apylinkės Tarybos sesijai, nerengia pasitarimų, net nesudaro darbo planų.

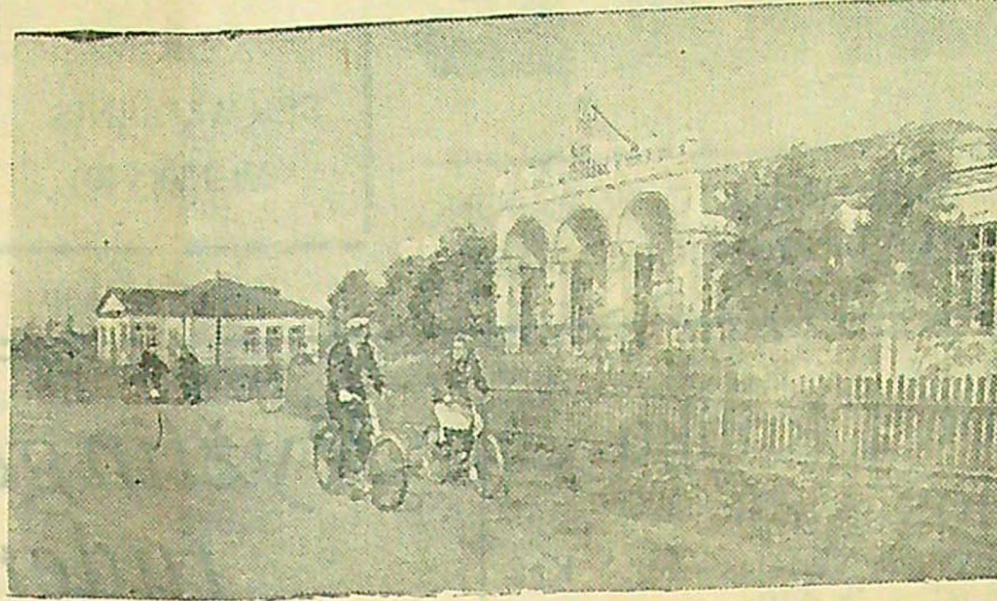
Imbrado mikrorajonui priklausantieji mokyklinio amžiaus vaikai dar ne visi lanko mokyklą, bet švietimo nuolatinių komisija neiškėlė klausimo dėl būtinumo susaukti mokinių tėvų susirinkimą, kuriame būtų galima išspręsti mokyklos lankomumo pagerinimo klausimą, padėti nustatyti taresnius ryšius tarp mokyklos ir šeimos.

Kaltinti darbo užleidimu vien tik nuolatinių komisijų pirmininkus ir apylinkės Tarybą būtų netikslu. Nemažiau kaltas ir rajono vykdomasis komitetas, kuris apleido vadovavimą apylinkių Tarybų nuolatinių komisijų veiklai, nemoko jų šiemet nuolatinių komisijų pirmininkams dar nė karto nebuvo surengtas seminaras, vykdomojo komiteto instruktoriai, būdami apylinkėje, praktinių patarimų neteikia, o pasitenkina tik dokumentacijos peržiūrėjimu.

Nuolatinių komisijų veiklos atgaivinimas padės Imbrado apylinkės Tarybai sėkmingiau organizuoti darbą, pasiekti geresnių rezultatų vadovaujant apylinkės kolūčiams. Tuo pasirūpinti turi ir rajono vykdomasis komitetas.

H. R i m k u s

Tarybų šalyje

Greit keičiasi Voronežo srities kaimų vaizdas. Statomi nauji klubai, Kultūros namai, ūkiškos patalpos.

Nuotraukoje: gatvė Aleksiejevo rajono Čapajevų vardo kolūkyje.

A. Zenino nuotrauka

(TASS).

Plečiama drabužių gamyba

TSRS Plataus vartojimo pramoninių prekių ministerijos siuvimo įmonės plečia drabužių gamybą. Antrajame šių metų pusmetyje jos papildomai prie plano pagamins viršutinių drabužių už 1.242 milijonus rublių. Vyriškų kostiumų gamyba padidinta 420 tūkstančių vienetų, vyriškų, moteriškų apsiaustų — 160 tūkstančių. Ketvirtajame ketvirtvyje įsisavinama apie du

tūkstančius gatavų drabužių naujų modelių ir fasonų.

Stambiose Maskvos, Leningrado, Kijevo, Gorkio siuvimo įmonėse sudaromi specialūs agregatai siūti drabužiams iš aukštos kokybės audinių — bostono, gabardino, drapo, triko „metro“ ir kitų. Dalis šių agregatų bus paleista į darbą iki metų pabaigos.

(TASS—ELTA).

Žemės ūkiui

Tbilisio Kirovo staklių gamykloje pagamintas bandomasis tekinimo sriegimo staklių pavyzdys. Šios staklės bus naudojamos žemės ūkio mašinų stambaus gabarito detalėms apdoroti. Iki metų pabaigos įmonė pagamins šalies MTS remonto dirbtuvėms daugiau kaip 400 naujos konstrukcijos tekinimo sriegimo staklių.

Didelę pagalbą kolūkinei

gamybai teikia Gruzijos žemės ūkio instituto moksliniai darbuotojai. Jie sukonstruavo universalią dvieilę sėjimąją techninių kultūrų pasėliams tręšti. Ji perduota į serijinę gamybą. Tas pats institutas sukūrė universalų kultivatorių daržovinių kultūrų ir vynuogynų tarpueiliams įdirbti.

(TASS—ELTA).

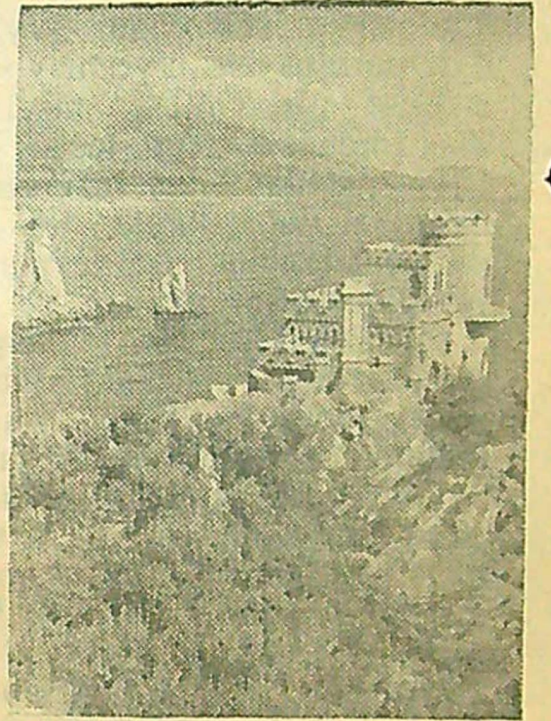
Žemės ūkio produktų
paruošos ir supirkimai

Atlikę valstybinius pristatymus, Uljanovsko srities kolūčiai pardavė daržovių dvigubai daugiau, negu pernai. Srities vartotojų kooperatyvų sąjunga pirma laiko įvykdė metinį daržovių supirkimo planą.

Kolūčiai ir kolūkiečiai paroduoda valstybei žymiai daugiau pieno, kiaušinių ir mėsos. Srities vartotojų kooperatyvų sąjunga supirko pieno ir kiaušinių pusantri karto daugiau, negu pernai iki to laiko, o mėsos — dvigubai daugiau. Metinis pieno supirkimo planas jau viršytas.

Pakėlus supirkimo kainas, kolūčiai ir kolūkiečiai gavo papildomai daugiau kaip 6 milijonus rublių.

(TASS—ELTA).

Krymo pietinis krantas. „Kregždės lizdas“.

V. Fedosejevo nuotr.

(TASS).

Liaudies priešai po kunigo sutana

Visais laikais ir visur katalikų dvasininkijaėjo kartu su darbo žmonių išnaudotojais, padėjo jiems engti liaudį. Tai paliudija gausūs pavyzdžiai iš istorijos, pažangiosios literatūros.

Imkime žiląją lietuvių tautos senovę. Kiek daug kovų pernešė lietuviai su kryžiuočiais, kurie, prisidengę religijos skraiste, ėjo grobti sau žemių, vergų.

Apkrikštijus Lietuvą, dvasininkai stojo feodalų tarnybon. Jie bauginė liaudį per pamokslus ir išpažintis pragaro kančiomis už nenusižeminimą ir neklusnumą ponams. O jei liaudis, nepakeldama išnaudotojų jungo, sukildavo, kunigai laimino išnaudotojus, einančius žudyti žmonių, kovojančių už savo teises. Kai Šiaulių apylinkių valstiečiai sukilo prieš kraugerį dvarininką Tyzenhauzą, vyskupas Masalskis laimino ponų pakalikus, ėjusius žudyti sukilusių valstiečių.

Katalikų dvasininkija rėmė carizmą, padėjo jam malšinti 1863 metų sukilimą. Vyskupas M. Valančius prakeikė 1863 metų sukilimo dalyvius,

jų vadus — Kalinauską ir Sierakauską. Jis pats dalyvavo tardant sukilėlius. Kunigai Olšauskas, Laukaitis buvo aktyvūs carinės valdžios rėmėjai. Kunigas Olšauskas net susilaukė caro valdžios pagyrimo už aktyvų dalyvavimą malšinant 1905 metų sukilimą.

1918 metais Lietuvoje kuriantis Tarybų valdžiai, klerikalai visokiais būdais stengėsi jai kenkti. Jie greit pasidarė vokiečių kaizerinės okupacijos garbintojai; saugodami savo turtus, jie sutiko paversti Lietuvą Vokietijos kolonija. Kylantis revoliucinis judėjimas sudaužė jų planus. Tada dvasininkai pradėjo ieškoti naujo globėjo: kreipėsi į lenkų ponus, į anglų ir į amerikinius imperialistus.

Visas buržuazinės Lietuvos gyvavimo periodas atžymėtas dvasininkijos siautėjimo ženklu. Jie atidavė Lietuvą plėšti Amerikos, Anglijos, Vokietijos imperialistams, daugelis vienuolynų, klebonijų buvo užsienio imperialistų šnipinėjimo centrai.

Iš zarasičių atminties ne-

išdyla žiaurus vaizdas, kai Didžiojo Tėvynės karo metu, traukiantis Tarybinei Armijai, Zarasų bažnyčia jos klebonas paverė tarybinių patriotų žudymo vieta, iš šios „dievo ir artimo meilės šventovės“ lietuvių tautos išgamos atidarė kulkosvaidžių ugnį į tarybinius karius.

Hitlerinės okupacijos metais Lietuvos kunigai, Romos popiežiaus laiminami, prisidėjo prie tarybinių patriotų žudymo, ragino liaudį nusilenkti okupantams, jiems tarnauti.

Hitlerinius grobikus išvijus ir Lietuvoje atsikūrus tarybinei santvarkai, reakcinei dvasininkijai buvo suduotas rimtas smūgis. Bet ji nesiliovė kenusi mūsų respublikos darbo žmonėms kuriant komunistinę ateitį. Ji stengėsi atitraukti Tarybų Lietuvos liaudį nuo šviesaus gyvenimo kūrybos, stengėsi ją demoralizuoti įvairiais gaudais, grasino „dievo bausmėmis“ už aktyvų dalyvavimą komunistinio statyboje. O kiek atsitikimų, kai katalikų dvasininkai rėmė buržuazinius nacionalistinius elementus. Ge-

darbo mokykloje.

gužinės kunigas Rudžionis netik laimino banditus, bet ir pats naktimis eidavo žudyti tarybinių aktyvistų. Telšių kunigas Paulauskas grasino „dievo bausmėmis“ tuos valstiečius, kurie stojo į kolūčius. Labai dažni buvo faktai, kad bažnyčios pavirsdavo banditų ginklų sandėliais, jų lindynėmis.

Kunigams nepavyko nukreipti lietuvių tautos nuo jos pasirinktojo kelio. Šiandien Tarybų Lietuva — žydinčių kolūkių, augančios pramonės kraštas. Vis daugiau tarybinių žmonių supranta religijos žalą ir kovoja prieš ją. Reakcinė dvasininkija dar ir dabar nesiliauna kovojusi prieš tarybinę santvarką. Ypač stengiasi kunigai patraukti į savo pusę priaugančiąją kartą — vaikus, panaudodami įvairias priemones, kaip grasinimą tėvams, viliodami juos skanėstais — saldainiais ir pan., beverčiais paveikslėliais, fotografuodami. Tokiais klastingais metodais naudojami ir dabartinis Zarasų klebonas, stengdamasis apnuodyti reakcine ideologija vaikų sąmonę, sukelti juose abejones, atitraukti nuo aktyvaus darbo mokykloje.

Nors religija vis labiau nyksta, jos skleidėjų autoritetas vis labiau smunka, tačiau kovos su religiniais priešais, ypač jaunimo tarpe, negalima nutraukti nė vienai dienai. Katalikų kunigų skelbiama religija veda į pasyvumą, stengiasi žlugdyti žmonių ryžtingumą kovojant už dar šviesesnį rytojų, stengiasi tai pakeisti miglotomis pasakomis apie pomirtinį gyvenimą.

Religijos, jos skelbėjų pragaištingą veiklą turi labiau išryškinti istorijos, gamtos, literatūros, chemijos, fizikos dėstytojai, būtina taip pat šiuo klausimu daugiau padirbėti pionierių ir komjaunimo organizacijoms rengiant susirinkimus ir sueigas antireliginėmis temomis, mokslo populiarizacijos klausimais.

Kova prieš religiją, jos skleidėjų — kunigų niekšiškos ir kenksmingos veiklos demaskavimas yra svarbus kovos baras siekiant aukšto jauniosios tarybinės kartos sąmoningumo, kovojant už spartesnį komunizmo pastatymą mūsų šalyje.

G. V a d e i š a i t ė
I vidurinės mokyklos mokytoja

Žiema nelaukia! Greičiau užbaigti pasirengimą gyvulių žiemojimui!

Nesirūpina pasirengimu gyvulių žiemojimui

Praėjusią žiemą „30 metų komjaunimui“ kolūkyje gyvuliai žiemojo blogai paruošiose patalpose. Trūko pašarų, ypač sultingų. Gyvuliai baigė žiemojimą sulyse, kas neigiamai paveikė jų produktyvumą. Iš kiekvienos melžiamos karvės primelžta vos po 700 litrų pieno. O ir karvių procentas bandoje nedidelis. Panašus produktyvumas ir kiaulių fermoje, kur šiais metais iš kiekvienos motininės kiaulės išauginta po 8 paršelius, o prekinės kiaulienos gauta po 180 kg kiekvienam 100 hektarų ariamos žemės.

Tokio žemo produktyvumo priežastys žinomos ir gyvulininkystės fermų vedėjui Č. Šukštuliui, ir kolūkio pirmininkui drg. Mažeitavičiui. Juk jie patys sako, kad tai yra blogo gyvulių žiemojimo praėjusiais metais rezultatas. Bet kokių žygių jie ėmėsi, kad šiais metais išvengtų panašios padėties? Jokių.

Sudaryta pašarų bazė toli gražu neatitinka kolūkio bandos reikalavimų.

Trūksta 280 tonų stambių pašarų, nebekalbant apie tai, kad iš plano 150 tonų silosų užraugta vos 30 tonų.

Kuo gi kolūkio vadovai mano šerti gyvulius žiemą, jeigu nėra paruošta nei koncentruotų pašarų, nei pakankamo kiekio vasarinių šiaudų, o ir esantieji pūna blogai dengtose, neužrakintose daržinėse?

Lėtai remontuojamos ir gyvulininkystės patalpos. Ligi šiol stambūs raguočiai nakvoja lauke, užtvartose, iki kelių purve. Paukščių patalpos taip pat neremontuojamos. Stogas kiauras, neapkurinama.

Blogai sutvarkyta ir apskaita fermose. Pašarai išduodami neužrašius, iš akies, kolūkio valdyba net nežino, kiek gyvulių fermoje, kokius pašarus jie gauna, produkcija apskaituojama taip pat „garbės žodžiu“.

Tokia pažūra toliau nepakenčiama. Kolūkio vadovai turi nedelsiant apsvarstyti esamus galimus ir pasirūpinti pašarų apsauga, spartesniu gyvulininkystės patalpų parengimu, kad ruošiantis gyvulių žiemojimui būtų likviduotos praėjusių metų klaidos.

S. Silickaitė

Ruošia patalpas gyvuliams

Petro Cvirkos vardo kolūkio statybinė brigada, vadovaujama brigadininko A. Valentinavičiaus, sparčiai vykdo gyvulininkystės patalpų remontą. Dabartiniu metu dalis brigados narių deda arklidėms grindis. Brigados nariai J. Tuzikas ir A. Andri-

jauskas daro arklidėse užtvartas. Remontuojamos ir kitos gyvulininkystės patalpos.

Artimiausiu metu patalpų remontas bus užbaigtas. Gyvuliai žiemos šiltuose tvartuose.

L. L a m a n a u s k a s

J.Žemaitės vardo kolūkyje apsiribojama pažadais

J.Žemaitės vardo kolūkyje visuomeninė gyvulininkystė apleista. Metai iš metų čia nevykdoma gyvulininkystės patalpų statyba, pašarų sukauptimo planas. Dėl to lėtai didėja gyvulių skaičius, žemas jų produktyvumas. Vidutiniškai iš kiekvienos karvės primelžta vos 608 litrai pieno. Dėl to, kad gyvulininkystės darbuotojai nepakankamai prižiūri gyvulius ir dėl blogo darbų organizavimo fermose šiais metais buvo didelis gyvulių kritimas.

Kolūkio pirmininkas drg. Leonovas žodžiais daug žadėjo padaryti šiais metais padėčiai fermose pagerinti. Bet ligi šiol jo žodžiai liko tik tuščiais pažadais.

Netvarkomos gyvulininkystės patalpos, nepakankamai paruošta pašaro. Iš numatytų plane 978 tonų stambių pašarų, paruošta tik 514 tonų šieno ir dobilų ir apie 80 tonų šiaudų. Gi silosų užraugta vos 68 tonos, nors pagal planą kolūkis turėjo paruošti 178 tonas. Tuo tarpu 2,5 ha pasėtos silosui kukurūzos liko nenupiauta. Mažai turima bulvių ir pašarinių šakniavaisių. Pašarų apskaita ir saugojimas blogai sutvarkyti, kas sudaro palankias sąlygas jų iššvaistymui ir grobstymui. Antai, kolūkietis Azanas, paskirtas kartą dirbti fermoje, pavogė 77 kg miltų, skirtų kiaulių šėrimui. Tokie atsitikimai nereti.

Taip pat neskritama jokio dėmesio kadru parinkimui gyvulininkystės fermose. Kiaulių fermoje dirba tik viena nuolatinė kiaulininkė, kitos kasdien išskiriamos laukininkystės brigadų brigadininkų ir dirba be jokios kontrolės, o kartais atsilanko fermoje tik 1–2 kartus dienoje.

Gyvuliai stovi patalpose, perpildytose mėšlu, kurio šiemet ir neišvežė. Trūksta ėdžių, lovių ir kito reikalingo inventoriaus, kaip kibirų, žibintų ir t.t. Nesirūpina kolūkio valdyba ir sunkių darbo procesų mechanizavimu. Gyvulininkystės fermų darbuotojai neaprupinti specdrabužiais ir avalyne.

Didelis trūkumas fermų vedėjo drg. Skvarčiaus darbe yra tai, kad fermoje nėra jokios gyvulių sukergimo apskaitos.

Kolūkio valdyba turi atminti, kad vien nuo pažadų reikalai fermose nepagerės, kad tik tada bus galima judinti pirmyn gyvulininkystę, kai jai bus skiriama didžiausias dėmesys, kai bus sudarytos gyvulių laikymui geros sąlygos. Dabar reikia skirti ypatingą dėmesį fermų paruošimui žiemojimo laikotarpiui ir artimiausiomis dienomis pašalinti esamus trūkumus, sudaryti sąlygas, kad gyvuliai žiemojimo šiltose patalpose ir jiems būtų užtikrinta atitinkama priežiūra.

G. Z i m a r i o v a s

SKAITYTOJŲ

LAIŠKAI

„Neišsprendžiama problema“

Kiekvieną kartą, kai ateina pirties darbo diena, Zarasų miesto gyventojams išskyla sunkiai išsprendžiama problema: kokių metu geriausiai eiti į pirtį?

—Kas čia ypatingai sunkaus?—nustebs žmogus, dar nebuvo Zarasų pirtyje.— Išrinkai laisvą laiką ir eik.

Žinoma, nueiti galima. Bet koks gi bus prausimasis? Jeigu nueisi rytą, ligi darbo laiko, tai būna nedaug žmonių, netrūksta nei vandens, nei dubenėlių. Visa tai labai gerai, bet šiuo laiku prausimosi kambaryje nepakenčiama šalta. Tik vidudienyje pasidaro kiek šilčiau.

Gi jeigu nueisi vakare, po darbo, tai ilgai teks laukti spintelės, o paskui laukti eilėje dubenėlio. Na ir gavus jį ramiai nenusiprausi: vandens tenka stovėti eilėje prie čiaupo 10–15 minučių, nes vanduo bėga labai lėtai.

Prieiti iš prausimosi kambario į spintelę, kur guli drabužiai, nesutepus kojų visiškai negalima, nes per dieną tiek pripurvinta, kad tenka namie pakartotinai prausti kojas.

Dažnai lankytojai prašo pirties vedėją drg. Cyriulnikovą išspręsti šią „sunkią problemą“. Bet kur gi!

—Taupyti, taupyti reikia,— atsirėmęs nugara į šilto vandens rezervuarą šypsodamasis atsako jis, — juk malkas reikia ir atvežti, ir paruošti, reikia nuolat valyti ir tvarkyti. Negalima pamiršti ir apie pirties darbuotojus, jie ir taip daug dirba.

Taupymas yra geras reikalas, bet, žinoma, ne darbo žmonių sveikatos sąskaita. Tai drg. Cyriulnikovas turi tvirtai atminti.

Z. Š č e d r o v a

Laikraštį — kiekvienam kolūkiečio kiemui

Gerai atlieka savo pareigas „Spalio“ kolūkio I brigados laiškininkė Liogina Vainauskaitė. Jauna, energinga laiškininkė iš pat pirmųjų darbo dienų pamilo savo pareigas ir sąžiningai jas vykdo. Vainauskaitė nepasitenkina vien savalaikiu spaudos pristatymu kolūkiečiams. Dažnai su laikraščiu ją pamatysi brigadoje, fermoje, paskaito ji laikraštį seniems kolūkiečiams.

Supažindino Vainauskaitė kolūkiečius ir su TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimu „Dėl priemonių TSRS žemės ūkiui toliau išvystyti“, ir su TSKP CK Šukiais 36-osioms Didžiojo Spalio mėtinėms.

Sąžiningas laiškininkės darbas padeda jai viršyti spaudos platinimo planą, pasiekti, kad visi jos aptarnaujamos brigados kolūkiečiai noriai prenumeruotų tarybinę spaudą.

P. D u b e i k a

E K R A N A S

„ŽVAIGŽDĖ“

Su dideliu susidomėjimu mūsų šalies darbo žmonės skaito E. Kazakevičiaus apysaką „Žvaigždė“. Talentinę tarybinis rašytojas šiame kūrinyje paprastai ir įtikinamai vaizduoja vieno žvalgų būrio didvyriškus žygius prieš užnugaryje Didžiojo Tėvynės karo metais.

Šiomis dienomis respublikos kino ekranuose pasirodė meninis filmas, pastatytas pagal „Žvaigždės“ apysaką.

1943 metai. Hitlerininkai, patyrę milžinišką pralaimėjimą prie Stalingrado, traukiasi atgal. Tarybinė Armija sėkmingai puola visuose frontuose. Kad sulaukytų Tarybinės Armijos puolimus, fašistai sutraukia visus savo turimus rezervus. Viename mūsų fronto bare puolimas laikinai sustabdytas. Būtinai reikia gauti tikslas žinias apie priešą. Sužinoti, kokias jėgas turi vokiečiai šiame fronto bare, — tokį uždavinį gauna leitenanto Travkino žvalgų būrys. Jis pereina fronto liniją.

Nors mirtis tykoja kiekviename žingsnyje, žvalgai galvoja tik apie vieną — kaip įvykdyti savo uždavinį. Kilnus tarybinis patriotizmas, drąsa ir išvermė jungia šiuos bebaimus karius.

Leitenanto Travkino būrys, nepaisant didžiausių sunkumų, nepaprasto didvyriškumo ir sumanumo dėka, garbingai atlieka jam pavestą uždavinį. Tačiau tai pareikalavo didelių aukų. Nelygioje kovoje viens po kito žūsta kilnus ir paprasti tarybiniai žmonės. Jie žūsta iki paskutinio atodūso būdami ištikimi savo pareigoms, Tėvynei, liaudžiai.

Giliai sujaudina žiūrovus scena, vaizduojanti seržanto Mamočkino didvyriškumą. Jis vienai vienas kovoja su gausia esesininkų. Automate nebėra šovinių... Kurį laiką priešas sulaukomas granatomis, bet ir tos baigiasi. Paslėpęs paskutinę granatą seržantas eina prie vokiečių. Priartėjęs prie jų jis susprogdina save, nužudydamas kar-

tu ir kelis fašistus.

Tarybinių žmonių taurumas išryškėja sunkiausiose kovos aplinkybėse. Giliai įstringa į atmintį Anikanovo paveikslas. Tai Sibiro kolūkietis, nepaprastu fiziniu ir moraliniu jėgų žmogus. Jis žavi žiūrovą savo giliu nuoširdumu, tėviška meile, drąsa ir kartu taikaus gyvenimo siekimu. Mus jaudina scena miške, kurioje matome Anikanovą sunkiai sužeistą. Tik žmogus su kilnia širdimi, su tyra sąžine gali taip švelniai, su tokia meile kalbėti apie miško grožį, gėrėtis gamta. Mes suprantame, kodėl šis geraširdis kolūkietis taip atkakliai, lyg milžinas, kovoja su priešu. Vokiškieji fašistai sutrukdė jam ramiai dirbti savo kolūkyje, laisvai ir laimingai gyventi socialistinėje Tėvyneje.

Žiūrovą jaudina masinės puolimo scenos, kuriose visų ryškumu pasirodo nenugalima Tarybinės Armijos jėga.

Nuotaikinga yra filmo muzika, išryškinanti filmo turinį. Iškilmingai skamba poeto A. Surkovo žodžiais sukurta daina.

Reikia lačiau pasakyti, kad

ne visi herojai filme taip ryškiai ir įtikinamai parodyti, kaip apysakoje. Čia silpnėnis ir Travkinas, kuris filme parodytas tik kaip karys, neatkleidžiant jo daugialypio, gilaus charakterio.

Kitais kaip apysakoje išspręsta filmo pabaiga. Filmu pabaigoje parodyta, jog Travkinas ir jo draugai kartu su kitais armijos daliniais tęsia puolimą, tuo tarpu apysakoje jų likimas lyg ir neišspręstas, tačiau aišku, kad jie garbingai žuvo nelygioje kovoje, o jų žygį tęsė kiti nemirtingos tarybinės liaudies sūnūs. Be reikalo įvestas divizijos žvalgybos vadas kapitonas Baraškinas, kuris nieko nepasako, neišryškina filmo veikėjų.

Nepaisant filmo trūkumų, mes žiūrime jį su dideliu susidomėjimu. Žiūrovas dar ir dar kartą prisimena didingas ir rūšias dienas, kai mūsų liaudies didvyrė, kaip vienas žmogus, pakilo į titanišką kovą prieš grobikus ir visam pasauliui parodė, jog nėra tokios jėgos, kuri nugalėtų socializmo šalies tautas.

Ch. Š l e v i č i u s

Tarptautinė apžvalga

Didžiojo Spalio garbei

Politinio ir darbo pakilimo aplinkybėmis sutinka 36-ąsias Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos metines broliškos mums Kinijos, Lenkijos, Čekoslovakijos, Vengrijos, Bulgarijos, Rumunijos, Albanijos, Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos, Mongolijos Liaudies Respublikos tautos.

Švęsti Didįjį Spalį šiose šalyse ruošiamasi plečiant ir stiprinant brolišką sąjungą su tarybine liaudimi. Lenkijoje, Rumunijoje, Bulgarijoje Spalio išvakarių dienos prasidėjo draugystės su TSRS mėnesiai. Čekoslovakijoje toks mėnuo prasidės lapkričio 7-ąją.

Liaudies demokratiškos valstybių darbo žmonės pažymi artėjančią šventę puikiais gamybiniais pasiekimais. Čekoslovakijoje, Vengrijoje, Rumunijoje ir kitose šalyse paskelbti pranešimai apie trečiojo ketvirčio liaudies ūkio planų įvykdymo rezultatus. Juose pateikiami duomenys rodo, kad šių šalių tautos pasiekė naują pergalę ekonominiame ir kultūrinėje statyboje. Augant pramonės ir žemės ūkio gamybai, kartu kyla darbo žmonių materialinis lygis, klesti kultūra.

Didžiojo Spalio 36-ųjų metinių garbei liaudies demokratijos šalių žmonėse, transporte, naujosiose statybose, žemės ūkyje plačiu baru vyksta socialistinis lenktyniavimas. Bulgarijoje Dimitrovo anglies baseino, „Rugšėjo 7-osios“ rūdymo šachtininkai lenktyniaudami pirma laiko įvykdė 10 mėnesių programą ir davė papildomai 75 tūkstančius tonų anglies. Metalurgijos gamykla „Pokuļ“ — viena iš stambiausiųjų Lenkijos įmonių. Dalyvaudami spaliniame lenktyniavime, šios gamyklos aukštakrosnininkai vien per pastarąsias dienas išlydė daugiau kaip 850 tonų viršum-

planinio ketaus. Vengrijoje pirmosiose lenktyniaujančiųjų eilėse žengia Tatabanjos baseino anglininkai. Lenktyniaujant padidėjo gamyba lengvojoje bei maisto pramonėje ir kitose pramonės šakose.

Liaudies demokratijos šalių darbo žmonės supranta, kad spaliniame lenktyniavime pasiekti laimėjimai prisidės prie tolesnio šių šalių liaudies ūkio pakilimo, masių gerovės pakėlimo, padės joms žengti socialistinės statybos keliu.

Žemės ir miškų ūkio darbo žmonių jėgų susitelkimo ženkle

Darbo žmonių kovoje už savo teises veiksmų vienybės stiprinimas yra viena iš būdingųjų dabartinės tarptautinės situacijos ypatybių. Dar niekuomet darbo žmonės nebuvo taip vieningi ir organizuoti, kaip mūsų dienomis. Į kovą už gyvybinius interesus ir demokratines laisves, už taiką ir nacionalinę nepriklausomybę įsijungia vis platesni miesto ir kaimo darbo žmonių sluoksniai.

Ryškus to pavyzdys yra neseniai įvykęs III Pasaulinis profsąjungų kongresas. Tolesnio darbo žmonių jėgų telkimo ženkle šiuo metu Vienoje vyksta tarptautinė žemės ir miškų ūkio darbo žmonių konferencija. Jos darbe dalyvauja 60 valstybių pasiuntiniai, atstovaujantieji kumečiams, žemės ūkio darbininkams, vargingiesiems ir vidutiniškiems valstiečiams, miško kirtėjams ir pan.

Kapitalistinėse ir kolonijinėse šalyse šių kategorijų darbo žmonės žiauriausiai išnaudojami.

Konferencijoje pasakytose kalbose delegatų pateikė ryškius pavyzdžius, iliustruojančius valstiečių beteisškumą ir skurdą kapitalo šalyse. Bolivijoje, kur milžiniškus žemės masyvus yra užgrobę dvarininkai ir Amerikos mo-

nopolijos, 90 procentų valstiečių faktiškai paversti bežemiais. Argentinoje ir Brazilijoje tokioje padėtyje atsidūrė šimtai tūkstančių žemdirbių. Japonijoje, kur vidutiniškas valstiečio žemės sklypas neviršija 1 akro (mažiau kaip pusė hektaro), amerikiniai okupantai naudoja karinėms bazėms daugiau kaip 125 tūkstančius hektarų aramos žemės. Afrikos žemyne viešpatuoja bendrovė „Junilever“. Ji, tartum milžiniškas aštuonkojis, aprėpė savo čiuptuvais žemės ūkį, supirkdama sunkaus valstiečių darbo produktus 25-30 kartų pigiau, negu jie iš tikrųjų kainuoja.

Tomis sąlygomis vis platesni kapitalistų ir kolonijinių šalių žemės ir miškų ūkio darbo žmonių sluoksniai daro išvadą, kad būtina ryžtingai kovoti už savo gyvybinius interesus. Neseniai šių kategorijų darbo žmonės buvo laikomi mažiausiai aktyviais, jų kova dažnai būdavo stichinė ir išskaidyta, todėl eilėje atvejų nesėkminga. Dabar padėtis keičiasi. Australijoje ir Vakarų Vokietijoje, Italijoje ir Indijoje, Japonijoje ir Brazilijoje pastaraisiais metais įvyko masiniai organizuoti valstiečių sąjūdžiai. Jungtinėse Valstybėse fermeriai—gyvulių augintojai suorganizavo žygį į Vašingtoną, kad pareikštų protestą prieš monopolijų išgalėjimą žemės ūkyje. Aštrų pobūdį įgavo valstiečių judėjimas Prancūzijoje, kur gyvulių augintojai ir vynuogininkai užveria kelius, protestuodami prieš tai, kad smarkiai sumažintos kainos, kuriomis stambiosios bendrovės superka iš smulkiųjų fermerių produktus.

Tarptautinė žemės ir miškų ūkio darbo žmonių konferencija prisidės prie kapitalo šalių valstiečių kovos už savo teises sėkmingumo.

V. C h a r k o v a s

Priešakinių darbo metodų plitimas Lenkijos įmonėse

Lenkijos tekstilės pramonės įmonėse plačiai plinta tarybiniai ir Lenkijos gamybos novatorių darbo metodai. Šalies pietų Liubanės, Zeliona Guros ir kitų pramoninių apygardų tekstilės fabrikuose Žandarovos ir Agafonovos darbo metodą jau įsisavino daugiau kaip dešimt tūkstančių tekstilininkų, o Korabelnikovos metodu

dirba apie 14 tūkstančių darbininkų.

Kovodami už produkcijos kokybę, Lenkijos tekstilininkai sėkmingai taiko A. Čiutkich darbo metodą. Daugiau kaip 10 tūkstančių tekstilininkų, įsisavinusių A. Čiutkich metodą, žymiai padidino pirmos rūšies audinių išleidimo procentą. (TASS—ELTA).

Pietvakarių Kinijos kultūrinis vystymasis

Reakcinio gomindanininkų viešpatavimo laikotarpiu Pietvakarių Kinija buvo vienas iš labiausiai kultūriniai atžvilgiu atsilikusių šalies rajonų. Liaudies valdžios sąlygomis šis rajonas sparčiais žingsniais žengia kultūrinio vystymosi keliu.

veikia 20 aukštųjų mokyklų, jų tarpe du universitetai, eilė techninių institutų, keturi pedagoginiai, du medicinos, du žemės ūkio institutai ir kiti. Liaudies valdžios metais Pietvakarių Kinijos aukštosios mokyklos davė šaliai daugiau kaip 15 tūkstančių jaunų specialistų. (TASS—ELTA).

Miesto transporto vystymasis Čekoslovakijoje

Didelis dėmesys Čekoslovakijoje skiriamas miesto transportui vystyti. Pragoje, Ostravoje ir kituose miestuose paskutiniu metu pratiesta dešimtys kilometrų naujų tramvajų ir troleibusų linijų. (TASS—ELTA).

Iškilmės Hamburgo komunistų laikraščio garbei

Kaip praneša laikraštis „Nojes Doičland“, Hamburge neseniai įvyko iškilmės komunistų laikraščio „Hamburger Volkszeitung“ garbei. Iškilnėse dalyvavo 15 tūkstančių miesto gyventojų. Iškilnių metu buvo reikalaujama, kad visos patriotinės ir demokratinės liaudies jėgos susitelktų kovoje už taiką, vienybę ir demokratiją. (TASS—ELTA).

Valstybinio draudimo vaidmuo

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė rodo didžiulį rūpinimąsi tarybinės liaudies gerove. Šis rūpinimasis ryškiai pasireiškia paskutiniu metu partijos ir vyriausybės priimtose stambiose priemonėse keliant mūsų šalies žemės ūkį, didinant maisto ir plataus vartojimo prekių gamybą, gerinant darbo žmonių materialines ir buitines sąlygas.

Drauge su skaitlingomis priemonėmis darbo žmonėms aprūpinti, vykdomomis valstybės sąskaita, TSRS piliečiams suteikiama galimybė aprūpinti save ir savo artimuosius iš asmeninių lėšų apdraudžiant savo turtą ir gyvybę.

Viena iš populiariausių asmenų draudimo rūšių yra mišrusis gyvybės draudimas, kuris pilniausiai aprūpina apdraustuosius ir jų šeimas. Mišriuojų jis vadinasi todėl, kad jungia kelias atsakomybės rūšis ir lygiagrečiai sudaro sutaupų bazę.

Apdraustasis sutaupo dar daugiau lėšų ir turi pilnutinę garantiją, kad draudimo sutarties galiojimas nenutrūks, jei priklausančius draudimo įnašus jis sumoka per sutrumpintą laiką. Draudėjas, turėdamas 20 metų amžiaus, sudarydamas draudimo sutartį iki jam sueis 55 metai amžiaus ir per pirmuosius 10 metų mokėdamas draudimo įnašus nuo kiekvieno tūkstančio rublių draudimo sumos po 440 rub., draudimo sutarties pasibaigus gauna 1000 rub. Tokiu būdu užauga daugiau negu dvigubai sutaupomų lėšų.

Apdraustajam, dėl nelaimingo atsitikimo netekusiam visam laikui darbingumo, išmokama tiek draudimo sumos procentų, kiek jis neteko darbingumo procentų. Gavęs draudimo sumą už netektą nuolatinį darbingumą daugiau kaip 50 proc., apdraustasis visiškai atleidžiamas nuo tolesnių draudimo įnašų mokėjimo. Netekus darbingumo nuo 30 iki 50 procentų, tolesni draudimo įnašai sumažinami per pusę. Taip pat, nepriklausomai nuo to, kad apdraustasis gavo dalį arba visą draudimo sumą, Valstybinis draudimas antrą kartą išmoka visą draudimo sumą, jei jis išgyveno iki draudimo sutarties pabaigos. Apdraustajam mirus, visa draudimo suma yra išmokama tiems asmenims, kuriems ją paskyrė apdraustasis.

Jeigu apdraustasis mokėjo draudimo įnašus per trejus metus, tai po to jis, nenutraukdamas draudimo sutarties, gali gauti iš Valstybinio draudimo organų paskolą. Paskolos grąžinimas vykdomas pagal draudėjo pageidavimą.

Šimtai tūkstančių Tarybų Lietuvos piliečių draudžia savo gyvybę ir turtą. Tai yra ryškus valstybės rūpinimosi pakelti materialinį ir kultūrinį darbo žmonių lygį pavyzdys.

P. J u o d k a
Valstybinio draudimo
inspekcijos Zarasų rajono
vyr. buhalteris

Redaktorius
L. RUDAŠEVSKIS

Zarasų rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto

SPRENDIMAS Nr. 483

Zarasai,

1953 m. spalio mėn. 12 d.

Dėl rudeninio teritorijos apvalymo Zarasų mieste ir rajone

Tikslu pagerinti sanitarinį stovį Zarasų mieste ir rajone Zarasų rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas n u s p r e n d ė:

1. Per mėnesį, nuo spalio 15 d. iki lapkričio 15 d., atlikti rudeninį miesto ir rajono teritorijos (gatvių, kiemų, aikščių, sodų ir kt.) išvalymą.

2. Įpareigoti prekybos, pramonės, visuomenines ir komunalines organizacijas, įmones atlikti rudeninį teritorijos valymą nurodytu laiku (nuo spalio 15 d. iki lapkričio 15 d.), išvežant atmatas iš miesto į asenazacijos lauką, o kaimo vietovėse — į vietas, nurodytas gydymo apylinkių.

3. Įpareigoti Zarasų miesto vykdomąjį komitetą nuo spalio 15 d. iki lapkričio 15 d. organizuoti rudeninį miesto teritorijos valymą, pritraukiant tam tikslui transportą.

4. Įpareigoti sanepidstotį:

a. patikrinti pasiruošimą rudens-žiemos sezonui visų maisto pramonės įmonių, žiūrint, kad būtų laikomasi visų sanitarinių-higieninių taisyklių, kontroliuoti higieninį butų stovį.

5. Įpareigoti Zarasų rajono milicijos skyrių:

a. sekti, kad gatvės, sodai, parkai ir kitos visuomeninio naudojimo vietos būtų laikomos švariai ir tvarkingai;

b. sekti sanitarinį namų ir kiemų stovį.

6. Asmenys, nusižengę šiam sprendimui, baudžiami administratyvine bauda ligi 100 rublių.

7. Šio sprendimo vykdymo kontrolę pavesti rajono milicijos organams ir sanepidstočiai.

Zarasų rajono DŽDT vykdomojo komiteto
Pirmininkas (J. VITUKINAS).
Zarasų rajono DŽDT vykdomojo komiteto
Sekretorius (V. ANDRIJAUSKAS).